

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Victor Suduc și reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Dreglea, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Suduc împotriva lui Valeriu Budeanu cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Victor Suduc, a fost casată hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de respingere a acțiunii ca tardivă,

c o n s t a ț ă:

La 12 ianuarie 2016, Victor Suduc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Budeanu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 23 decembrie 2009 a încheiat cu pârâtul un contract de împrumut, având ca obiect transmiterea către ultimul a sumei de 8900 de euro și respectiv a sumei de 2000 dolari SUA, cu termenul definitiv de rambursare până la 1 august 2010.

În continuare, reclamantul Victor Suduc a susținut că la scadență pârâtul nu a executat obligațiunea asumată, nu a restituit împrumutul. Totodată, multiplele solicitări adresate pârâtului Valeriu Budeanu de a restitui în mod extrajudiciar sumele menționate nu s-au soldat cu succes, motiv pentru care a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Reclamantul Victor Suduc a solicitat încasarea din contul lui Valeriu Budeanu în beneficiul său a datoriei în sumă de 8900 de euro și în sumă de 2000 dolari SUA, precum și a sumei de 6717,09 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Victor Suduc a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Victor Suduc, a fost casată hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și a fost pronunțată o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Victor Suduc a fost respinsă ca tardivă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că deși prima instanță în motivarea hotărârii a ajuns la o concluzie justă privind tardivitatea acțiunii, în dispozitivul hotărârii acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, motiv pentru care hotărârea instanței de fond a fost casată cu pronunțarea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii ca tardivă.

În acest context, instanța de apel a menționat că în speță termenul de prescripție pentru eventualele pretenții ale reclamantului referitor la încasarea datoriei în baza contractului de împrumut din 23 decembrie 2009 și-au început curgerea la 2 august 2010, ziua imediat următoare de la data expirării termenului de executare a contractului vizat și a expirat la 1 august 2013, aceasta fiind ultima zi de depunere a cererii de chemare în judecată, cu toate acestea acțiunea a fost depusă la 12 ianuarie 2016, fapt ce denotă că cererea de chemare în judecată a fost depusă tardiv. Or, conform art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 2 ianuarie 2019, Victor Suduc și reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Dreglea le-au contestat cu recursuri separate, solicitând admiterea acestora, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursurilor s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că conform art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria. Din actele cauzei rezultă că la 4 decembrie 2014, ora 11:15, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc s-a deplasat la domiciliul pârâtului și în prezența martorilor i-a transmis soției acestuia Margareta Budeanu o somație repetată cu privire la necesitatea restituirii împrumutului, ultima declarând că soțul său, Valeriu Budeanu își va executa obligația.

Plus la aceasta, instanța de apel prin decizia din 3 octombrie 2018 admitând apelul declarat de Victor Suduc, casând hotărârea din 23 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și pronunțând o hotărâre nouă, de respingere a acțiunii ca tardivă, contrar prevederilor art. 373 alin. (6) Cod de procedură civilă i-a creat o situație mai dificilă apelantului-recurent decât cea din hotărârea atacată cu apel.

În consecință, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au

apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii ca tardivă (f.d.139-153).

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 octombrie 2018 (f.d.130), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent sau reprezentantul acestuia la dosar lipsesc. Astfel, recursurile declarate la 2 ianuarie 2019 (f.d.139,149) sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Victor Suduc și reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Dreglea în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Victor Suduc și reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Dreglea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Victor Suduc și reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Dreglea.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Victor Suduc și reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Dreglea se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva